

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä marraskuuta 2021

1029/2021

Valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti säädetään jätelain (646/2011) nojalla:

1 §

Tarkoitus

Tässä asetuksessa säädetään käytettyjen pakkausten erilliskeräystä, uudelleenkäyttöä, kierrätystä ja muuta jätehuoltoa sekä Suomen markkinoille saatettavien pakkausten ominaisuuksia ja merkitsemistä koskevista vaatimuksista.

2 §

Soveltamisalan rajaukset

Tämän asetuksen 10–11, 13–20 sekä 21 §:ää ei sovelleta juomapakkausten tuottajaan, joka huolehtii juomapakkausten tuottajavastuuta koskevista velvollisuuksistaan perustamalla jätelaissa (646/2011) tarkoitetun juomapakkausten palautusjärjestelmän tai liitty-mällä tällaiseen järjestelmään.

Asetuksen 10 §:ää ei sovelleta jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (978/2021), jäljempänä *jäteasetus*, 4 §:ssä tarkoitetun jäteluettelon nimikkeessä 15 01 10 tarkoitettuun vaaralliseen jätteeseen.

Liikevaihdoltaan 1 000 000 euroa pienempää pakkausten tuottajaa koskevasta sovelta-misalan rajauksesta säädetään jätelain 48 §:n 2 momentissa.

3 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) *pakkauksella* kertakäyttöistä tai muuta tuotetta, joka on tarkoitettu säilyttämään tai suojaamaan ainetta tai esinettä, helpottamaan sen esillepanoa taikka mahdollistamaan sen käsittely tai kuljetus tuottajalta kuluttajalle tai muulle käyttäjälle ja joka täyttää liitteen 1 mukaiset myynti-, ryhmä- tai kuljetuspakkauksia koskevat lisäperusteet ja muut lisäperusteet;
- 2) *pakkausjätteellä* pakkausta tai pakkausmateriaalia, joka on jätelaissa tarkoitettua jätettä, lukuun ottamatta pakkauksen valmistuksessa syntyvää jätettä;
- 3) *käytetyllä pakkauksella* uudelleenkäyttöön toimitettavaa pakkausta sekä pakkausjätettä;

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 94/62/EY (31994L0062); EYVL L 365, 31.12.1994, s. 10
Komission direktiivi 2013/2/EU (32013L0002); EUVL L 37, 8.2.2013, s. 10
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2015/720/EU (32015L0720); EUVL L 115, 6.5.2015, s. 11
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2018/852/EU (32018L0852); EUVL L 150, 14.6.2018, s. 141
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2018/851/EU (32018L0851); EUVL L 150, 14.6.2018, s. 109
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/1020 (32019R1020); EUVL L 169, 25.6.2019, s. 1

4) *uudelleenkäytettävällä pakkauksella* pakkausta, joka on tarkoitettu, suunniteltu ja saatettu markkinoille kestämään elinkaarensa aikana useita käyttökertoja ja joka täytetään tai käytetään uudelleen samaan tarkoitukseen kuin mihin se on alun perin suunniteltu;

5) *yhdistelmäateriaalipakkauksella* pakkausta, joka on tehty kahdesta tai useammasta eri materiaalia olevasta kerroksesta, joita ei voi erottaa käsin ja jotka muodostavat yhden yhtenäisen kokonaisuuden, ja joka koostuu sisemmästä säiliöstä ja ulommasta suojuksesta ja joka täytetään, varastoidaan, kuljetetaan ja tyhjenetään sellaisenaan;

6) *muovilla* materiaalia, joka koostuu kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 3 artiklan 5 alakohdassa määrittelystä polymeeristä, johon on saatettu lisätä lisäaineita tai muita aineita ja joka soveltuu lopputuotteiden pääraakeneosaksi, lukuun ottamatta luonnonpolymeerejä, joita ei ole kemiallisesti muunnettu.

4 §

Pakkauksen perusvaatimukset

Markkinoille saatettavan pakkauksen on täytettävä liitteessä 2 olevat pakkausten valmistusta, koostumusta, uudelleenkäytettävyyttä ja hyödynnettävyyttä koskevat perusvaatimukset.

Pakkauksen katsotaan täyttävän perusvaatimukset, jos se on yhdenmukaistetun standardin tai pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti komissiolle ilmoitetun standardin mukainen ja standardin viitenumero on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

5 §

Pakkauksen raskasmetallipitoisuus

Markkinoille saatettava pakkaus tai sen käsin tai yksinkertaisin fysikaalisin menetelmin irrotettava osa saa sisältää lyijyä, kadmiumia, elohopeaa ja kuudenarvoista kromia yhteensä enintään 100 milligrammaa kilogrammassa mitattuna pakkauksen tai sen osan painosta.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei kuitenkaan sovelleta:

1) pakkaukseen, joka koostuu kokonaan kristallilasia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetussa neuvoston direktiivissä 69/493/ETY tarkoitetusta kristallilasista;

2) muoviseen laatikkoon tai muoviseen kuormalavaan, joka edellytyksistä poikkeukselle muovisille laatikoille ja muovisille kuormalavoille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 94/62/EY vahvistettujen raskasmetallien pitoisuustasojen osalta annetun komission päätöksen 2009/292/EY mukaisesti otetaan käyttöön ja pidetään suljetussa ja valvotussa tuotekierrossa ja jonka käytössä muutoinkin noudatetaan mainitussa päätöksessä säädettyjä vaatimuksia;

3) lasipakkaukseen, joka kuuluu edellytyksistä poikkeuksen myöntämiseksi lasipakkauksille pakkauksista ja pakkausjätteistä annetussa direktiivissä 94/62/EY säädetyistä raskasmetallien pitoisuustasoista annetun komission päätöksen 2001/171/EY soveltamisalaan.

Pakkauksen markkinoille saattajan on huolehdittava siitä, että Turvallisuus- ja kemikaalivirastolle toimitetaan 2 momentissa tarkoitettujen poikkeuksien valvontaa varten:

1) muovisista laatikoista tai muovisista kuormalavoista 2 momentin 2 kohdassa mainitun päätöksen mukainen selvitys vuosittain maaliskuun loppuun mennessä;

2) lasipakkauksista tarvittaessa 2 momentin 3 kohdassa mainitun päätöksen mukainen raportti.

6 §

Pakkaukseen tehtävät merkinnät

Markkinoille saatettava pakkaus saadaan merkitä siinä käytettyjen materiaalien tunnistamiseksi. Merkintä on tehtävä pakkaukseen tai sen etikettiin liitteen 3 mukaisesti. Merkinnän on oltava selvästi nähtävissä ja luettavissa myös sen jälkeen, kun pakkaus on avattu.

Lisäksi pakkaus saadaan merkitä pakkauksen uudelleenkäytön ja käytöstä poistetun pakkauksen etusijajärjestyksen mukaisen lajittelun ja hyödyntämisen helpottamiseksi.

Tiettyjen kertakäyttöisten muovituotteiden ja niiden myynti- ja ryhmäpakkausten merkintävaatimuksista säädetään eräistä muovituotteista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (771/2021).

7 §

Käytettyjen pakkausten uudelleenkäyttöä ja kierrätystä koskevat kokonaistavoitteet

Pakkausten tuottajien ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjien on huolehdittava siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan vuosittain:

1) käytettyjä pakkauksia käytetään uudelleen tai kierrätetään yhteensä vähintään 90 painoprosenttia markkinoille saatettujen ja uudelleenkäyttöön toimitettujen pakkausten kokonaismäärästä;

2) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2025 markkinoille saatettavien pakkausten määrä vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään (*kierrätysaste*) vähintään 65 painoprosenttia;

3) viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2030 markkinoille saatettavien pakkausten määrä vastaavasta määrästä pakkausjätettä kierrätetään vähintään 70 painoprosenttia.

Arvioitaessa 1 momentin 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tavoitteiden toteutumista, saadaan tavoitteiden tasoa mukauttaa enintään viisi prosenttiyksikköä vähentämällä edeltävän kolmen vuoden aikana ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien myyntipakkausten keskimääräinen osuus kaikista markkinoille saatetuista myyntipakkausista.

Jätelain 68 §:n mukaisen juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän katsotaan täyttävän 1 momentissa asetetut tavoitteet, jos se täyttää juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa (526/2013) säädetyt kierrätysvelvollisuudet. Muiden kuin juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvien pakkausten tuottajien tulee osaltaan vastata, että 1 momentissa asetetut kierrätystavoitteet saavutetaan.

8 §

Pakkausjätteen kierrätystavoitteet pakkausmateriaaleittain

Pakkausten tuottajan ja juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän on järjestettävä pakkausjätteen erilliskeräys ja kierrätys pakkausmateriaaleittain siten, että kierrätetyn pakkausjätteen määrä suhteessa kaikkien markkinoille saatettujen kyseistä materiaalia olevien pakkausten määrään on vuosittain:

1) 1 päivästä tammikuuta 2025:

a) muovipakkausjätteen osalta vähintään 50 painoprosenttia;

b) puupakkausjätteen osalta vähintään 25 painoprosenttia;

c) rautametallipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;

d) alumiinimetallipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;

- e) lasipakkausjätteen osalta vähintään 70 painoprosenttia;
- f) paperi- ja kartonkipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;
- 2) 1 päivästä tammikuuta 2030:
 - a) muovipakkausjätteen osalta vähintään 55 painoprosenttia;
 - b) puupakkausjätteen osalta vähintään 30 painoprosenttia;
 - c) rautametallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;
 - d) alumiinimetallipakkausjätteen osalta vähintään 80 painoprosenttia;
 - e) lasipakkausjätteen osalta vähintään 75 painoprosenttia;
 - f) paperi- ja kartonkipakkausjätteen osalta vähintään 85 painoprosenttia.

Arvioitaessa 1 momentissa säädettyjen tavoitteiden toteutumista, saadaan tavoitteiden tasoa mukauttaa enintään viisi prosenttiyksikköä vähentämällä edeltävän kolmen vuoden aikana ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien myyntipakkausten osuus kaikista kyseistä materiaalia sisältävistä markkinoille saatetuista myyntipakkausista.

Jätelain 68 §:n mukaisen juomapakkausten palautusjärjestelmän ylläpitäjän katsotaan täyttävän 1 momentissa asetetut tavoitteet, jos se täyttää juomapakkausten palautusjärjestelmästä annetussa valtioneuvoston asetuksessa säädettyt kierrätysvelvollisuudet. Muiden kuin juomapakkausten palautusjärjestelmään kuuluvien pakkausten tuottajien tulee osallistua vastata, että 1 momentissa asetetut kierrätystavoitteet saavutetaan.

9 §

Kierrätysasteen laskenta

Arvioitaessa 7 §:n 1 momentissa ja 8 §:n 1 momentissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista kierrätetyn pakkausjätteen painossa saadaan ottaa huomioon ainoastaan sellaiset Suomessa käytöstä poistetut pakkaukset, jotka tulevat tosiasiallisesti kierrätetyiksi ja käsitellyiksi uusiksi tuotteiksi, materiaaleiksi tai aineiksi Suomessa tai toisessa maassa ja joista on tarvittavin esikäsitteilytoimin poistettu kierrätykseen soveltumattomat jätemateriaalit. Laskennassa saadaan kuitenkin ottaa huomioon uudelleenkäyttöä varten korjattujen puupakkausten paino sekä jätteen polton jälkeen erotettujen ja kierrätettyjen metallien paino sen mukaisesti mikä on pakkausjätteen osuus poltetusta jätteestä.

Yhdistelmämaalipakkaukset ja muut useammasta kuin yhdestä materiaalista valmistetut pakkaukset on laskettava ja ilmoitettava pakkauksen sisältämän kunkin materiaalin mukaan. Tästä saadaan poiketa, jos tietyn materiaalin osuus pakkauksessa on enintään viisi painoprosenttia pakkauksen kokonaismassasta. Tällöin pakkauksen kokonaispaino lasketaan ja ilmoitetaan pakkauksen päämateriaalin mukaan.

Euroopan unionin ulkopuolelle uudelleenkäyttöön valmistelua tai kierrätystä varten viety pakkausjäte saadaan ottaa huomioon uudelleenkäyttöön valmistellun tai kierrätetyn pakkausjätteen painon laskennassa, jos jätteestä saadaan kierrätysasteen laskentaa varten tarvittavat tiedot ja jos viejä voi jätelain 117 b §:n mukaisesti osoittaa jätteen siirron asianmukaisuuden.

Kierrätysasteen laskennassa on lisäksi noudatettava 4 §:n 2 momentissa mainitun direktiivin 6 a artiklassa sekä tietokantajärjestelmään liittyvien taulukoiden vahvistamisesta pakkauksista ja pakkausjätteistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 94/62/EY mukaisesti annetussa komission päätöksessä 2005/270/EY, jäljempänä *tietokantataulukoista annettu komission päätös*, säädettyjä laskentasääntöjä.

10 §

Vastaanoton järjestäminen

Tuottajan on asumisessa syntyvän pakkausjätteen jätelain 49 §:n 1 momentin mukaisesti järjestämässään vastaanotossa huolehdittava siitä, että palvelutasoa ja saavutettavuutta koskevat seuraavat vähimmäisvaatimukset täyttyvät:

1) vastaanottoaikojen verkosto kattaa koko maan siten, että vastaanottoaikoja on myös muualla kuin alueilla, joilla keräys ja jätehuolto on kannattavinta;

2) vastaanottoaikoja on alueittain tasapuolisesti huomioon ottaen väestötiheys ja alueella jätelain 49 a §:n mukaisesti järjestetty pakkausjätteen erilliskeräys kiinteistöiltä;

3) vastaanottoaikat sijoitetaan päivittäistavarakauppojen tai muiden tavanomaisesti käytettävien palvelujen yhteyteen taikka yleisesti käytettyjen kulkureittien varrelle;

4) lasi-, metalli-, muovi- sekä paperi- ja kartonkipakkausjätteen erilliskeräystä varten on vähintään 1000 vastaanottoaikkaa siten, että ne palvelevat mahdollisimman hyvin kiinteistöjä, jotka jäävät jäteasetuksen 18 §:n tai jätelain 91 §:n 3 momentin nojalla tapahtuvan kiinteistöittaisen erilliskeräyksen ulkopuolelle.

Tuottajan on lisäksi järjestettävä jätelain 49 §:n mukaisesti koko maassa riittävä määrä vastaanottoaikoja muun kuin asumisessa syntyvän pakkausjätteen erilliskeräystä sekä asuinkiinteistöiltä erilliskerätyn pakkausjätteen vastaanottoa varten. Vastaanottoaikat on sijoitettava alueittain tasapuolisesti niin, että ne palvelevat hyvin kiinteistöiltä kerätyn pakkausjätteen vastaanottoa.

Kuntien ja pakkausten tuottajayhteisön velvollisuudesta pakkausjätteen kiinteistöittaisen erilliskeräyksen järjestämiseksi säädetään jätelain 49 a §:ssä ja jäteasetuksen 18 §:ssä. Jätteen vastaanottoaikojen perustamista, ylläpitoa ja hoitoa koskevista yleisistä vaatimuksista säädetään jäteasetuksen 10 §:ssä.

11 §

Käytettyjen pakkausten erillään pitämistä koskevat velvollisuudet

Käytettyjen pakkausten erilliskeräys on järjestettävä siten, että:

1) erilliskeräykseen toimitettava pakkaus tyhjennetään ja tarvittaessa puhdistetaan siten, ettei se sisällä merkityksellisiä määriä elintarvikkeiden tai muiden aineiden jäämiä;

2) erilliskeräykseen yhdistetään muita jätteitä vain, jos käytetyt pakkaukset vastaanotettava tuottaja on sallinut tällaisten jätteiden vastaanoton.

12 §

Tuottajien maksusuudet

Kaikki tuottajan tuottajavastuuvollisuuden hoitamiseksi maksamat jätelain 63 a §:ssä tarkoitetut maksusuudet tulee mahdollisuuksien mukaan määritellä pakkausmateriaalikohtaisesti seuraavien peruseriaatteiden mukaisesti:

1) maksut suhteutetaan tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään siten, että tuottajan markkinoille saattamien pakkausten kokonaismäärä ei vaikuta tuotteesta maksettavaan yksikkömaksuun;

2) maksut kannustavat jätelain 8 §:ssä säädetyn etusijajärjestyksen edistämiseen erityisesti kannustamalla jätteen määrän vähentämiseen siten, että maksusuudet ovat pienempiä pakkauksilla, jotka ovat kestäviä, korjattavia ja uudelleenkäytettäviä;

3) maksusuuksien määrittelyssä otetaan huomioon käytöstä poistettujen pakkausten kierrätettävyyden ja muut ominaisuudet;

4) maksut ovat korkeampia sellaisilla pakkauksilla, joissa on lajittelua haittaavia teki-
jaita, jotka eivät ole kierrätettäviä, ovat vain osin kierrätettäviä tai sisältävät vaarallisia aineita tai vaikeuttavat olemassa olevien kierrätysjärjestelmien toimintaa;

5) maksut ovat pienempiä pakkauksilla, jotka sisältävät kierrätettyä materiaalia, ottaen kuitenkin huomioon pakkauksen muut ominaisuudet 1–4 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaisesti;

6) uudelleenkäytettävältä pakkaukselta peritään maksu ainoastaan silloin, kun pakkaus saatetaan ensimmäistä kertaa markkinoille;

7) kaikkien tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien maksuosuuksien kokonaismäärä pakkausmateriaaleittain kattaa tuottajayhteisölle säädettyjen velvollisuuksien hoitamista aiheutuvat kokonaiskustannukset kyseisen pakkausmateriaalin osalta;

8) maksuosuuksien perusteina käytettävät kriteerit ovat julkisia, läpinäkyviä ja selkeästi tuotekohtaisesti todennettavissa olevia.

Hallinnollisiin maksuihin ei sovelleta 1 momentin 2–5 kohtaa.

Hallinnollisten maksujen osalta saadaan poiketa siitä, mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään maksujen suhteuttamisesta tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään. Hallinnolliset maksut tulee tällöin määrittää siten, ettei niiden osuus ole kohtuuttoman suuri verrattuna tuottajan markkinoille saattamien pakkausten määrään ja niiden jätehuolosta ja muista tuottajavastuovelvoitteista johtuviin maksuihin.

13 §

Tiedottaminen pakkauksista ja käytetyistä pakkauksista

Tuottajan on julkisin tiedotuskampanjoin sekä muulla tiedottamisella huolehdittava, että pakkausten käyttäjät ja kuluttajat saavat tarvittavat tiedot:

1) käytettyjen pakkausten erilliskeräysvelvoitteista ja keräystä koskevista ohjeista sekä käytettävissä olevista erilliskeräys-, uudelleenkäyttö- ja hyödyntämisjärjestelmistä;

2) käytettyjen pakkausten erilliskeräykseen, uudelleenkäyttöön, kierrätykseen ja muihin hyödyntämiseen osallistumisen merkityksestä;

3) 6 §:ssä tarkoitetuista merkinnöistä;

4) jätteen määrän ja haitallisuuden vähentämisen mahdollisuuksista sekä roskaantumisen ehkäisemisestä.

Tuottajan on lisäksi annettava käytettyjä pakkauksia kerääville toimijoille vastaanoton toimivuuden kannalta tarpeelliset tiedot käytettyjen pakkausten erilliskeräyksestä, kuljetuksesta ja käsittelystä sekä vastaanottoon liittyvistä laaduntarkastusmenettelyistä ja muista menettelyistä.

Tuottajan velvollisuudesta julkaista tietoja jätteen erilliskeräystä ja hyödyntämistä koskevien velvoitteiden täytymisestä säädetään jätelain 54 §:ssä. Tuottajayhteisön velvollisuudesta julkaista tietoja omistajistaan ja jäsenistään sekä palveluhankinnoissaan noudattavista yleisistä periaatteista ja menettelyistä säädetään mainitun lain 63 ja 66 §:ssä.

14 §

Valtuutetun edustajan velvollisuus tiedottaa

Valtuutetun edustajan, joka on saanut valtuutuksensa sellaiselta toiseen valtioon sijoitautuneelta toimijalta, joka toimittaa pakattuja tuotteita Suomen markkinoille muutoin kuin etäkaupalla suoraan loppukäyttäjälle, on viivytyksettä tiedotettava saamastaan valtuutuksesta ja hyväksymisestään tuottajarekisteriin sekä valtuutuksen tai hyväksymisen muuttamisesta tai peruuttamisesta sellaiselle tuottajalle, joka ilman saatua valtuutusta vastaisi näiden pakkausten tuottajavastuovelvoitteista. Jos edellä mainittu tuottaja, jonka sijasta valtuutettu edustaja hoitaa kyseisten pakkausten tuottajavastuovelvoitteet, on tuottajayhteisön jäsen, valtuutetun edustajan on lisäksi viipymättä tiedotettava saamastaan valtuutuksesta ja valtuutuksen ajankohdasta kyseiselle tuottajayhteisölle.

Valtuutetun edustajan on 1 momentissa säädetyn mukaisesti tiedotettava markkinoille toimittamiensa tuotteiden lajista, laadusta ja määrästä sekä esitettävä, miten tuottajavas-

tuuvelvoitteiden täyttäminen on järjestetty. Tuottajayhteisölle on lisäksi tiedotettava, kuka olisi ilman saatua valtuutusta vastannut tuottajavastuuelvoitteista mainittujen tuotteiden osalta.

15 §

Selvitys taloudellisista järjestelyistä ja toimintasuunnitelma uudelleenikäytön ja jätehuollon järjestämisestä

Tuottajayhteisön tai Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen jätelain 64 §:n 2 momentin nojalla määräämän tuottajan on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä toimitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle mainitun pykälän 1 momentissa tarkoitettu selvitys riittävästä taloudellisista järjestelyistään sekä toimintasuunnitelma uudelleenikäytön ja jätehuollon järjestämisestä.

Selvitykseen taloudellisista järjestelyistä on sisällytettävä viimeksi päättyneen tilikauden vahvistettu tilinpäätös, alkaneen tilikauden talousarvio sekä tarvittaessa välitilinpäätös tai tilinpäätösnunne. Jos mainittuja asiakirjoja ei voida toimittaa, riittävät taloudelliset järjestelyt on osoitettava luotettavasti muilla tavoin.

16 §

Tuottajan hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajan hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

- 1) tuottajan nimi, yhteystiedot sekä yritys- ja yhteisötunnus;
- 2) yhteys henkilön nimi ja yhteystiedot;
- 3) tiedot tuottajan markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltyinä pakkausmateriaaleittain;
- 4) tiedot tuottajan järjestämästä käytettyjen pakkausten erilliskeräys- ja vastaanotto- paikkaverkostosta, kuljetuksesta, esikäsittelystä, uudelleenikäytöstä, kierrätyksestä ja muusta hyödyntämisestä sekä loppukäsittelystä pakkausmateriaaleittain;
- 5) arvio tuottajan järjestämän uudelleenikäytön ja jätehuollon piiriin vuosittain tulevien käytettyjen pakkausten määrästä tonneina pakkausmateriaaleittain tietokantataulukoista annetun komission päätöksen mukaisesti;
- 6) selvitys pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskevasta tiedottamisesta;
- 7) selvitys uudelleenikäytön ja jätehuollon järjestämiseen liittyvistä sopimuksista sekä sopimuskumppaneiden ympäristöluvista ja mahdollisista ympäristöasioiden hallintajärjestelmistä;
- 8) luettelo niistä jäsenvaltioista, joihin tuottaja myy pakattuja tuotteita etäkaupalla suoraan käyttäjille sekä mahdollisen valtuutetun edustajan nimi kyseisissä jäsenvaltioissa;
- 9) omavalvontaa koskeva suunnitelma;
- 10) päivämäärä, jolloin hakemus on tehty;
- 11) vakuutus annettujen tietojen paikkansapitävyydestä.

17 §

Tuottajayhteisön hakemus tuottajarekisteriin hyväksymiseksi

Tuottajayhteisön hakemuksessa tuottajarekisteriin hyväksymiseksi on oltava:

- 1) 16 §:n 1 momentin 1–2 ja 4–11 kohtaa vastaavat tiedot tuottajayhteisöstä ja tämän toiminnasta;
- 2) tiedot tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien markkinoille saattamista pakkauksista sekä arvio niiden määrästä tonneina vuodessa eriteltyinä pakkausmateriaaleittain;
- 3) tuottajayhteisön kunkin perustajan nimi, yritys- ja yhteisötunnus ja toimiala;

- 4) tuottajayhteisöön kuuluvien tuottajien nimi, yritys- ja yhteisötunnus sekä tuottajayhteisöön liittymispäivämäärä;
- 5) selvitys siitä, miten velvoitteet jaetaan tuottajien kesken ja miten uusi tuottaja voi sopia tuottajavastuun hoitamisesta tuottajayhteisön kanssa;
- 6) 15 §:ssä tarkoitettu selvitys tuottajayhteisön riittävistä taloudellisista järjestelyistä toimintansa asianmukaiseksi järjestämiseksi.

18 §

Ilmoitus toiminnassa tapahtuneista muutoksista

Jätelain 106 §:ssä tarkoitettu ilmoitus toiminnassa tapahtuneista olennaisista muutoksista sekä tuottajayhteisön jäsenten muuttumisesta on tehtävä kuukauden kuluessa muutoksesta.

Riittävien taloudellisten järjestelyiden osoittamista ja toiminnan turvaamista koskevan selvityksen ja suunnitelman antamisen ajankohdasta tuottajayhteisön toiminnan muuttuessa olennaisesti säädetään jätelain 64 §:ssä.

19 §

Seurantatietojen ilmoittaminen

Tuottajan tai tuottajayhteisön siihen kuuluvien tuottajien puolesta on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä ilmoitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle edellisen vuoden toimintaansa koskevat seuraavat tiedot:

- 1) Suomen markkinoille saatettujen pakkausten määrä tonneina eriteltyinä myyntipakkauksiin ja muihin pakkauksiin;
- 2) Suomessa erilliskerättyjen käytettyjen pakkausten määrä tonneina;
- 3) uudelleenkäytettyjen pakkausten määrä tonneina siten, että erikseen eritellään:
 - a) ensimmäistä kertaa markkinoille saatettujen uudelleenkäytettävien pakkausten määrä;
 - b) uudelleenkäytön käyttökerrat;
 - c) uudelleenkäytettävien myyntipakkausten määrä;
 - d) kaikkien uudelleenkäytettävien pakkausten määrä;
- 4) tuottajan järjestämään jätehuoltoon tuotujen käytöstä poistettujen pakkausten osalta 9 §:n mukaisesti lasketujen kierrätettyjen ja muulla tavoin hyödynnetyjen sekä loppukäsitteltyjen käytettyjen pakkausten määrä tonneina pakkausmateriaaleittain eriteltynä käsittelylaitoksen mukaan sekä käsittelylaitoksen nimi ja sijaintipaikka;
- 5) saavutettu uudelleenkäyttö- ja kierrätysaste ja muu hyödyntämisaste sekä arvio käytöstä poistettujen myyntipakkausten kierrätysasteesta;
- 6) 1–5 kohdassa tarkoitettujen tietojen arviointi- ja laskentaperusteet sekä arvio tietojen luotettavuudesta;
- 7) pakkauksia ja käytettyjä pakkauksia koskeva tiedottaminen;
- 8) tiedot omavalvontaa koskevan suunnitelman edellyttämistä toimista ja tarkastuksista;
- 9) tiedot 10 §:n 1 ja 2 momentissa säädettyssä vastaanoton järjestämisessä tapahtuneista muutoksista.

Muovisten kantokassien tuottajien tulee raportoida markkinoille saattamiensa kertakäyttöisten muovisten kantokassien määrät siten, että erikseen eritellään alle 15, 15–50 ja yli 50 mikronin paksuiset kassit. Tällaisiksi muovisiksi kantokasseiksi katsotaan kantokahvalliset ja kantokahvattomat muovista valmistetut kantokassit, joita tarjotaan kuluttajille tavaroiden tai tuotteiden myyntipisteessä.

Edellä 1 momentin 1–3, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut tiedot on eriteltävä pakkausmateriaaleittain. Lisäksi 1–2 momentissa tarkoitettujen raportoinnin erittelystä ja tietojen laadun tarkastuksesta säädetään tietokantataulukoista annetussa komission päätöksessä.

20 §

Omavalvonta

Jätelain 53 a §:ssä tarkoitettussa omavalvontaa koskevassa suunnitelmassa on oltava:

1) selvitys 19 §:ssä tarkoitettujen seurantatietojen kokoamisesta pakkausmateriaaleittain ja arvio tietojen luotettavuudesta sekä suunnitelma tietojen luotettavuuden kehittämiseksi;

2) arvio jätelain 46 ja 49 b §:ssä tarkoitettujen tuottajan kustannusvastuun täyttymisestä eriteltynä pakkausmateriaaleittain;

3) selvitys jätelain 63 a §:ssä ja tämän asetuksen 12 §:ssä tarkoitetuista tuottajan maksuosuuksista ja niiden mukauttamisen perusteista sekä niiden seurannasta;

4) menettelyt 3 kohdassa tarkoitettujen maksuosuuksien ja niiden mukauttamisen perusteiden säännönmukaisesta uudelleenarvioimisesta ja kehittämisestä;

5) suunnitelma omavalvonnan toteuttamisesta ja organisoinnista sekä omavalvonnan tueksi tehtävistä tarkastuksista.

Omavalvonnan tueksi tehtävässä tarkastuksessa on käytettävä tarkastajaa, joka on tuottajaan, tuottajayhteisöön ja sen omistajiin nähden riippumaton ja puolueeton kolmas osapuoli. Tarkastajalla tulee olla tehtävän suorittamiseen tarvittavat tiedot, taidot ja muu pätevyys. Tarkastus voidaan suorittaa useammassa osassa tarkastajan erityisosaaminen huomioon ottaen tai liittää muuhun vastaavaan tuottajayhteisön toimintaan kohdistuvaan ulkopuoliseen tarkastukseen. Jos tuottajalla on käytössään sertifioitu hallintajärjestelmä, voidaan tarkastus kytkeä osaksi mainittua järjestelmää.

21 §

Tuottajayhteisön ja kuntien välisen sopimuksen yhteenvedon toimittaminen

Tuottajayhteisön on vuosittain kesäkuun loppuun mennessä toimitettava Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle jätelain 49 d §:ssä tarkoitettu yhteenvedo kuntien kanssa edellisenä kalenterivuonna tehdyistä sopimuksista ja niiden toimeenpanosta pakkausmateriaaleittain eriteltynä.

Jätelain 49 d §:n 1 momentissa tarkoitettujen tarkastajien tulee olla tuottajayhteisöön ja sen omistajiin sekä kuntiin nähden riippumaton ja puolueeton kolmas osapuoli. Tarkastajalla tulee olla tehtävän suorittamiseen tarvittavat tiedot, taidot ja muu pätevyys.

22 §

Seurantatietojen kokoaminen ja toimittaminen komissiolle

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamisen seuraamiseksi ja valvomiseksi vuosittain koottava 19 §:ssä tarkoitettujen seurantatiedot sekä arvioitava Suomessa syntyvien käytettyjen pakkausten määrä ja saavutetut uudelleenkäyttö-, kierrätys- ja hyödyntämisasteet.

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on vuosittain toimitettava tietokantataulukoista annetun komission päätöksen mukaiset tiedot Euroopan komissiolle 18 kuukauden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolta tiedot on koottu.

1029/2021

23 §

Markkinavalvonta

Jätelain 24 a §:ssä tarkoitettu pakkausten markkinavalvontaviranomainen valvoo tämän asetuksen 4–6 §:n noudattamista.

Markkinavalvonnasta säädetään markkinavalvonnasta ja tuotteiden vaatimustenmukaisuudesta sekä direktiivin 2004/42/EY ja asetusten (EY) N:o 765/2008 ja (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/1020 sekä eräiden tuotteiden markkinavalvonnasta annetussa laissa (1137/2016).

24 §

Yhteistyö ja tiedonvaihto Euroopan unionin muiden jäsenvaltioiden kanssa

Pirkanmaan elinkeino-, liikenne ja ympäristökeskuksen on jätelain 66 a §:n ja tämän asetuksen säännösten asianmukaisen toimeenpanon varmistamiseksi osaltaan huolehdittava yhteistyöstä ja riittävästä tiedonkulusta muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa. Yhteistyön on käsitettävä tutustumisoikeuden myöntäminen asiaankuuluviin asiakirjoihin, tietoihin ja tarkastusten tuloksiin, jollei viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), tietosuojalaissa (1050/2018) tai luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/679 (yleinen tietosuoja-asetus) säädetystä muuta johdu. Pirkanmaan elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen on rekisteröintimenettelyn toimeenpanon ja valvonnan edistämiseksi julkaistava verkkosivullaan linkit muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden tuottajarekistereihin tai tuottajavastuuta valvovan viranomaisen verkkosivuille.

25 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 2021. Sen 10 §:ää sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä heinäkuuta 2023 sekä 23 §:ää 1 päivästä tammikuuta 2022.

Tällä asetuksella kumotaan pakkauksista ja pakkausjätteistä annettu valtioneuvoston asetus (518/2014) kuitenkin niin, että sen 9 §:n kumoaminen tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2023, 7 §:n 2 ja 3 kohdan ja 8 §:n kumoaminen tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2025 sekä 21 §:n kumoaminen 1 päivänä tammikuuta 2022.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan tämän asetuksen voimaan tullessa voimassa olleeseen pakkauksista ja pakkausjätteestä annettuun valtioneuvoston asetuksen, sovelletaan sen sijasta tätä asetusta.

Helsingissä 25.11.2021

Ympäristö- ja ilmastoministeri Emma Kari

Neuvotteleva virkamies Tarja-Riitta Blauberg

PAKKAUKSEN MÄÄRITTELYYN LIITTYVÄT LISÄPERUSTEET

Myyntipakkaus on tarkoitettu myyntipaikalla loppukäyttäjälle tai kuluttajalle myytävän yksikön (*myyntiyksikön*) säilytykseen.

Ryhmäpakkaus on myyntipakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu myyntiyksiköistä koostuvan ryhmän säilytykseen myyntipaikalla riippumatta siitä, myydäänkö ryhmä sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö pakkausta ainoastaan myyntipaikalla, ja joka on mahdollista poistaa muuttamatta myyntiyksikön ominaisuuksia.

Kuljetuspakkaus on myyntipakkausten tai ryhmäpakkausten lisäksi käytettävä pakkaus, joka on tarkoitettu helpottamaan myyntiyksiköiden käsittelyä ja kuljetusta siten, että voidaan välttää niiden fyysistä käsittelyä ja kuljetusvaurioita. Kuljetuspakkauksena ei kuitenkaan pidetä maantie-, rautatie-, meri- ja lentokuljetuksissa käytettävää konttia.

Pakkauksen määrittelyssä on otettava huomioon myös seuraavat lisäperusteet:

Lisäperuste 1

Tuotetta pidetään pakkauksena, jos se täyttää 3 §:n 1 kohdassa tarkoitetun pakkauksen määritelmän pakkauksen muita mahdollisia tehtäviä rajoittamatta, paitsi jos se on kiinteä osa itse tuotetta ja välttämätön tuotteen säilytykseen, tukemiseen tai säilyttämiseen sen elinkaaren aikana ja sen kaikki elementit on tarkoitettu käytettäväksi, kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperuste 1 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

- makeislaatikot;
- CD-levykotelon suojakelmu;
- luetteloiden ja lehtien postitus pussit (jotka sisältävät lehden);
- leivonnaisten mukana myytävät vuoat;
- rullat ja putkilot, joiden ympärille on kierretty joustavaa materiaalia (kuten muovikelmua, alumiinifoliota tai paperia), lukuun ottamatta rullia ja putkiloita, jotka on tarkoitettu tuotantolaitteiston osiksi ja joita ei käytetä tuotteen esittämiseen myytävänä yksikkönä;
- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu ainoastaan kasvien myyntiä ja kuljetusta varten ja joita ei ole tarkoitettu kasvien koko elinajaksi;
- lasipullot injektiooliuksia varten;
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä CD-levyjen kanssa, ei tarkoitettu varastointikäyttöön);
- vaateripustimet (myytyinä vaatteiden kanssa);
- tulitikkulaatikot;
- steriilit estojärjestelmät (pussit, maljat ja materiaalit, joita tarvitaan tuotteen steriiliyden varmistamiseen);
- juomien (esimerkiksi kahvi, kaakao, maito) keittimissä käytettävät kapselit, jotka jäävät käytön jälkeen tyhjiksi;
- uudelleentäytettävät teräksiset kaasupullot erilaisia kaasuja varten, ei kuitenkaan palonsammuttimet.

Lisäperuste 1 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:

- kukkaruukut, jotka on tarkoitettu kasville koko sen elinajaksi;
- työkalulaatikot;
- teepussit;
- vahakerrokset juuston ympärillä;

- makkaran kuoret;
- vaateripustimet (myytyinä erikseen);
- kahvikeitinten kapselit, kahvin foliopussit ja suodatinpaperista valmistetut kahvipodit, jotka hävitetään yhdessä kahvituotteen kanssa;
- tulostimien kasetit;
- CD-levyjen, DVD-levyjen ja videokasettien kotelot (myytyinä yhdessä CD-levyn, DVD-levyn tai videon kanssa);
- CD-levyjen spindle-kotelot (myytyinä tyhjinä, tarkoitettuina varastointikäyttöön);
- itsestään liukenevat pesuaineiden pussit;
- hautalyhdyt (hautakynntilöiden kuoret);
- mekaaniset jauhinkivet (uudelleentäytettävässä astiassa, kuten uudelleentäytettävässä pippurimyllyssä).

Lisäperuste 2

Tuotetta, joka on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, sekä kertakäyttöinen tuote, joka myydään ja täytetään tai on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipaikalla, pidetään pakkauksena edellyttäen, että se täyttää pakkauksen tehtävän.

Lisäperusteen 2 mukaisia pakkauksia ovat, jos ne on suunniteltu ja tarkoitettu täytettäväksi myyntipisteessä, esimerkiksi:

- paperi- ja muovikassit;
 - kertakäyttöiset lautaset ja mukit;
 - talouskelmu;
 - voileipäpussit;
 - alumiinifolio;
 - muovikelmu pesulassa pestyjä vaatteita varten.
- Lisäperusteen 2 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:*
- hämmennin;
 - kertakäyttöiset aterimet;
 - käärepaperi (myytyinä erikseen);
 - paistamiseen käytettävät paperivuoat (myytyinä tyhjinä);
 - ilman leivosta myytävät vuoat.

Lisäperuste 3

Pakkauksen osan ja pakkaukseen liitetyn lisäosan katsotaan kuuluvan pakkaukseen, johon se on liitetty. Tuotteeseen suoraan ripustettu tai kiinnitetty lisäosa, joka täyttää pakkauksen tehtävän, pidetään pakkauksena, ellei kyseinen tuote ole kiinteä osa itse tuotetta ja sen kaikki elementit tarkoitettu kulutettaviksi tai poistettaviksi käytöstä yhdessä.

Lisäperusteen 3 mukaisia pakkauksia ovat esimerkiksi:

- tuotteeseen suoraan kiinnitetyt tai siitä roikkuvat etiketit.

Lisäperusteen 3 mukaiseen pakkaukseen kuuluvia tuotteita ovat esimerkiksi:

- ripsiväriharja, joka on osa hylsyä;
 - pakkaukseen kiinnitetyt tarrat;
 - niitit;
 - muovisuojukset;
 - annostelumatat, jotka ovat osa pesuainepakkauksen sulkijaa;
 - mekaaniset jauhinkivet (kun ne sisältyvät astiaan, jota ei voida täyttää uudestaan ja joka sisältää tuotetta, kuten pippurimylly, jossa on pippuria).
- Lisäperusteen 3 mukaisia pakkauksia eivät ole esimerkiksi:*
- radiotaajuustunnistuksen tunnistheet (RFID-tunnistheet).

PAKKAUSTEN VALMISTUSTA, KOOSTUMUSTA, UUELLEENKÄYTETTÄVYYTTÄ JA HYÖDYNNETTÄVYYTTÄ KOSKEVAT PERUSVAATIMUKSET

1) Pakkausten valmistusta ja koostumusta koskevat vaatimukset

Pakkaus on valmistettava siten, että sen koko ja paino rajoitetaan mahdollisimman pieneksi. Pakkaus on kuitenkin valmistettava siten, että varmistetaan vaadittava turvallisuuden, hygienian ja hyväksyttävyyden taso sekä pakatun tuotteen että kuluttajan kannalta.

Pakkaus on suunniteltava, valmistettava ja pidettävä kaupan siten, että sen uudelleenkäyttö, kierrätys tai muu hyödyntäminen on jätelain 8 §:ssä tarkoitetun etusijajärjestyksen mukaisesti mahdollista ja että pakkausjätteen tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten loppukäsittelystä aiheutuvat haitalliset vaikutukset ympäristöön jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

Pakkausta valmistettaessa on huolehdittava siitä, että haitallisten aineiden ja aineiden sekä muiden vaarallisten aineiden pitoisuudet pakkausmateriaalissa ja pakkauksen osissa ovat mahdollisimman vähäiset, jotta pakkausjätteen tai sen käsittelyssä syntyvien jäännösten sijoittamisesta kaatopaikalle tai polttamisesta ei aiheudu haittaa ympäristölle.

2) Pakkausten uudelleenkäytettävyyttä koskevat vaatimukset

Pakkauksen on samanaikaisesti täytettävä seuraavat vaatimukset:

- pakkauksen fyysisten ominaisuuksien on oltava sellaiset, että se kestää useita kuljetus- ja käyttökertoja tavanomaisissa käyttöoloissa;
- käytettyä pakkausta on mahdollista käsitellä työntekijöiden terveyttä ja turvallisuutta koskevien vaatimusten mukaisesti; sekä
- kun pakkausta ei enää käytetä uudelleen ja siitä tulee jäte, noudatetaan pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevia vaatimuksia.

3) Pakkauksen hyödynnettävyyttä koskevat vaatimukset

a) Kierrätykseen soveltuva pakkaus

Pakkaus on valmistettava siten, että tietty prosenttiosuus siinä käytettyjen materiaalien painosta voidaan kierrättää ja käyttää raaka-aineena markkinoille toimitettavien tuotteiden valmistuksessa 4 §:n 2 momentissa tarkoitettujen standardien mukaisesti. Tämä prosenttiosuus voi vaihdella sen materiaalityypin mukaan, josta pakkaus on valmistettu.

b) Energiakäyttöön soveltuva pakkaus

Energiakäyttöön toimitettavalla pakkausjätteellä on oltava vähimmäislämpöarvo, jotta energiakäyttö voidaan optimoida.

c) Kompostointikelpoinen pakkaus

Kompostointiin toimitettavan pakkausjätteen on oltava biohajoavaa siten, että se ei haittaa kompostoitavan jätteen erilliskeräystä, kompostointiprosessia tai -toimintaa, jossa jätettä käytetään.

d) Biohajoava pakkaus

Biohajoavan pakkausjätteen on hajottava fysikaalisesti, kemiallisesti, termisesti tai biologisesti siten, että suurin osa syntyneestä kompostista hajoaa lopulta hiilidioksidiksi, biomassaksi ja vedeksi. Oxo-hajoavaa muovipakkausta ei pidetä biohajoavana. Tällaisella oxo-hajoavalla muovilla tarkoitetaan muovimateriaalia, jonka sisältämät lisäaineet hapettumisen kautta aiheuttavat muovimateriaalin pilkkoutumisen mikrorakeiseksi tai sen kemiallisen hajoamisen.

PAKKAUKSEN MERKINNÄT

Tässä liitteessä vahvistetaan pakkausmateriaalien tunnistusjärjestelmässä käytettävät numerointitavat ja lyhenteet, joilla osoitetaan käytettyjen pakkausmateriaalien tyyppi ja nimitään ne materiaalit, joihin tunnistusjärjestelmää sovelletaan.

Tunnistusjärjestelmän numerointitapa ja lyhenteet

Materiaali	Lyhenne ^(*)	Numerointi
1. Muovi		
Polyeteenitereftalaatti	PET	1
Korkeatiheyspolyeteeni	HDPE	2
Polyvinyylidikloridi	PVC	3
Matalatiheyspolyeteeni	LDPE	4
Polypropeeni	PP	5
Polystyreeni	PS	6
2. Paperi, kartonki ja pahvi		
Aaltopahvi	PAP	20
Muu kartonki ja pahvi	PAP	21
Paperi	PAP	22
3. Metallit		
Teräs	FE	40
Alumiini	ALU	41
4. Puuaines		
Puu	FOR	50
Korkki	FOR	51
5. Tekstiili		
Puuvilla	TEX	60
Juutti	TEX	61
6. Lasi		
Väritön lasi	GL	70
Vihreä lasi	GL	71
Ruskea lasi	GL	72
7. Yhdistelmäateriaalit		
Paperi, kartonki ja pahvi/erinäiset metallit	(**)	80
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi		81
Paperi, kartonki ja pahvi/alumiini		82
Paperi, kartonki ja pahvi/läkipelti		83

Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini	84
Paperi, kartonki ja pahvi/muovi/alumiini/läkipelti	85
Muovi/alumiini	90
Muovi/läkipelti	91
Muovi/erinäiset metallit	92
Lasi/muovi	95
Lasi/alumiini	96
Lasi/läkipelti	97
Lasi/erinäiset metallit	98

(*) Käytetään ainoastaan isoja kirjaimia

(**) C sekä hallitsevaa materiaalia vastaava lyhenne (C/)